

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četr leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede opoldne. — Nezaprte reklamacije so poštne preste.

Še enkrat naša kmetijska šola!

V Vašem cenjenem listu bilo je že več člankov o tej zadevi, a pozitivnega se je v teh člankih prav malo dognalo. Očividno so hoteli dotični dopisniki samo izzvati merodajne in poučene kroge, da bi nam pojasnili celo zadevo. Pa ta namen se ni posrečil. Ostalo je vse tiho. Nek tajinstveno skrivnostni mrak zavija vso zadevo in ne moremo se znebiti težke slutnje, da tudi ta s hudim naporom izvojevana kmetijska šola ne bo slovenskemu kmetu v posebno korist. Zgledov imamo dovolj. (Glej slovensko gimnazijo v Celju, in zakulisne obravnave radi stavbišča.) Toraj le malo bolj očito naj se deluje v tej zadevi, da ne bomo potem preveč presenečeni s kako lečno jedjo. Kar mi najbolj ne ugaja, je to, da se trdi vedno, da bo ta šola le samo edoletna. To nikakor ne gre za splošno kmetijsko šolo. Že viničarski tečaji, ki se vendar bavijo le z eno stroko so 10 mesečni, tudi zimske kmetijske šole imajo po dva 5 mesečna tečaja. Kako bi se toraj mogla obširna učna tvarina iz vseh strok kmetijstva teoretično in praktično obravnati v enem letu! Nasledek bi bil le polovičarstvo. Saj se je tudi sam deželni odbor v lauskem poročilu izrazil proti enoletni šoli, trdeč, da v tem času ni moči kaj temeljitega znanja doseči. Komur je mar, da bi se naši kmetjski mladeniči naučili res kaj strokovno temeljitega in popolnega, ta mora zahtevati popolno šolo. Ne proglašajmo se sami za narod nižje vrste, kateremu bi zadostovala polovičarska izobrazba. Kmetijstvo je napredovalo po drugih državah tako silno, da nam je treba napeti vse telesne in duševne moči, ako hočemo ž njimi vsaj nekoliko tekmovali. Na naši slovenski kmetijski šoli je toraj ne-

obhodno potreben dveletni pouk, kakor ga imajo druge enake šole v naši državi; saj menda ne želimo, da bi bila naša šola posebne vrste.

Ta šola nam bodi naša kmetijska akademija, kajti za najnujnejši in potrebnejši kmetijski pouk se bodo itak sčasoma morale ustanoviti še v vsakem okraju tako imenovane zimske kmetijske šole, kakih imajo po drugod že prav obilo. Kmečki prijatelj.

Politično zborovanje v Kozjem.

Kadarkoli pokliče Katol. politično društvo za kozjanski okraj svoje ude in prijatelje, vsakokrat se mu odzovejo radevolje in v obilnem številu. Tako tudi tokrat. Zastopane so bile občine: Kozje, Pilštanj, Buče, Podsreda, Zagorje, Drenskorebro, Verače, Zdole, Rajhenburg, Veliki kamen, Gorjani. Prišli so sami odlični možje, med njimi več županov in občinskih svetovalcev. Predsedoval je gospod Tomažič, ki se je v otvoritvenem govoru z ginjenimi besedami spominjal tudi pokojnega poslanca Žičkarja.

Dr. Korošec je govoril o političnem položaju ter meni, da se bo začelo v državnem zboru še le tedaj redno delovati, ako se izpolnita dve zahtevi avstrijskih Slovanov: splošna volilna pravica in sprejemba poslovnikov v državnem zboru. Z ozirom na deželni zbor štajerski pravi, da je stališče slovenskih poslancev v deželnem zboru neznosno. Slovenci smo obsojeni v deželnem zboru na vedno manjšino, ker je Nemcev dve tretjini v deželi, Slovencev le ena. Nemška večina v deželnem zboru je povrh še naša

srdita nasprotnica, ki se ne ozira na pravico, ampak nam da čutiti le svojo moč. Ker nam zakon daje enakopravnost z Nemci in nam naš narodni ponos ne sme pripustiti, da bi ponižno kakor otroci beračili za svoje pravice, zato moramo gledati, da se stališče slovenskih poslancev v deželuem zboru spremeni. To moramo zahtevati iz narodnostnih in gospodarskih razlogov. Vzglede so nam Nemci na Češkem, ki zahtevajo narodno samostalnost in jo polagoma že tudi dobivajo. Govornik natančno opiše nemške zahteve in pridobitve na Češkem. Enkrat se mora tudi pri nas začeti delati v tem smislu, ker potrebujemo narodnostni mir in gospodarski napredek. Sedaj tudi na prirodno bogatem Spodnjem Štajerju gospodarski le nazadujemo. Samo dve dokazili je treba navesti: 1. mnogoštevilno izseljevanje in 2. prisiljena prodaja kmečkih posestev v nekmečke roke. Ljudem se mora pridobiti dela pri uravnavi rek kakor Sotle, pri zgraditvi železnic, za zboljšanje vinogradov in poljedelskih zemljišč se morajo osigurati redne podpore, glavno pa je delati na to, da kmet postane zopet gospod svojih pridelkov, katerim sam določa ceno. To se bo doseglo z združništvom in stanovsko izobrazbo.

G. predsednik Tomažič se zahvali predgovorniku za govor ter v daljšem govoru predlaga za Žičkarjevega naslednika g. dr. Ant. Korošca, čemur zbor soglasno pritrdi.

Dr. Jankovič je navduševal može, da naj krepko stoje ob volitvah vsi in složno in polnoštevilno nastopijo. Dr. Jančič je s krepko besedo naglašal, da moramo v sedanjih časih voliti moža, ki bo poleg narodnosti branil tudi verske svetinje Slovencev. Dr. Lampe

LISTEK.

V spomin † dekana J. Žičkarja.

(Ob njegovem pogrebu dne 2. vinotoka 1905 v videmski cerkvi govoril prof. dr. Anton Medved.)

(Konec.)

Da bi tem bolj vnel pri ljudstvu pravo krščansko življenje, je širil cerkvene bratovščine, obhajal je mnogokrat sv. misijone, pospeševal je redovniške zavode, posebno č. šolske sestre v Celju, kojih vspešno delovanje je za celjsko okolico zelo velikega pomena. Nemiljive so njegove zasluge v cerkvenem oziru v Vitanju. Kdo ne pozna čudno lepe tamonjše Marijine cerkve „na Hriberci“? Rajni Žičkar ji je preskrbel krasne zvonove, dal jo je preslikati, altarje jako lepo prenoviti; tako je tista cerkev sedaj ena najlepših rožic med svetišči v naši škofiji. Za zidanje nove primerne župnijske cerkve v Vitanju pa je ustanovil cerkveno družbo, ki kaj lepo napreduje.

Tako je rajni gospod dekan povsod izpolnjeval svoje stanovske dolžnosti. Njegova dela ga hvalijo, pred večnim sodnikom bodo pa našla zasluženo plačilo.

A kakor je Kristus nekdan zapovedal: „Dajte Bogu, kar je božjega!“ tako je tudi

isti Odrašenik rekel: „Dajte cesarju, kar je cesarjevega!“ Rajni g. dekan je tudi to povelje svojega nebeškega učenika zvesto izpolnjeval. Bil je z dušo in telesom vdan svojemu presvitlemu vladarju, Nj. veličanstvu Fran Josipu I. Bil je vzoren avstrijski državljani, želeč vsestranskega blagoslova svoji ožji domovini, hrepenč po neomejeni sreči vesoljne, velike Avstrije. O da bi tako bila vsa sreča avstrijskih državljanov za skupno domovino, potem bi bila mirna in srečna in mogočna naša staroslavna Avstrija!

Da bi svoje državljanske dolžnosti tem natančneje izpolnjeval ter se tem vspešneje posluževal državljanskih pravic, zajamčenih mu po božjih in svetnih postavah, vdeleževal se je marljivo javnega življenja. Ker so njegovi prijatelji in častilci videli, da ima za to posebne zmožnosti, so mu celo poverili najvišjo čast, katero imajo državljani — izvolili so ga deželnim in državnim poslancem. Zaupanje, katero so mu izročili, je opravičil z največjo natančnostjo. Kako je bil vnet, delaven, podjeten poslanec! Po njegovi vztrajni delavnosti in gorečnosti se je doseglo mnogo dobrot za naše ljudstvo; marsikatera pravična zadeva je šle po njegovem modrem in neustrašljivem posredovanju dospela do veljave. Njegov trud in njegovi naporji so vsega priznanja vredni. Le-ta njegova neumorna delav-

nost je brezdvomno pospešila njegovo smrt; očividno je bilo to v zdajšnjem tednu njegovega življenja. Ko je bil že na smrt bolan ter so mu zdravniki in prijatelji nasvetovali mir, je šel na Dunaj, da bi tam vpričo vse javnosti, vpričo vse Avstrije, vpričo najvišjih zakonodajalnih oblastí branil čast svojih ljubljenih Videmčanov. Tolika je bila njegova ljubezen do vas, vi Videmčani, posebno do tistih, ki ste to leto toliko britkosti pretrpeli. Ako bi bili vse izgubili, nekaj vam je ostalo — ljubezen vašega rajnega gospoda dekana in pa obljuba Tistega, ki je nekdan rekel: „Blagor njim, ki zavoljo pravice preganjanje trpijo, ker njih je nebeško kraljestvo!“ Pri izpolnjevanju prevzetih dolžnosti je zadela rajnega neusmiljena smrt; v državni zbornici ga je zadela prvi smrtonosni vdarec, umirati je začel, kakor hraber vojščak v krvavem boju, na polju svoje delavnosti, sredi svojih opravkov. To je lepa, časti vredna smrt. Zadela ga je smrtna kosa, ko je še zadnje svoje moči, zadnje trenutke svojega življenja žrtvoval sreči in časti svojih Videmčanov. Tako vas je ljubil; zadnje ure njegovega življenja je obsedela žarna ljubezen do vas, Videmčani!...

Taka smrt ni brez tolažbe, brez dušnega zdravlila. Kdor tako deluje in tako umrje, kakor rajni g. dekan Žičkar, si je velik z

je govoril o skupnih zadevah vseh Slovencev, ki nas silijo, da združimo svoje moči na političnem in na gospodarskem polju. Tesnosrečna pokrajinska politika se mora umakniti skupnemu delu vsega slovenskega naroda. Zato pa vabi Štajerce, naj se tudi oni udeležujejo zborovanj na Kranjskem.

Sprejete so bile sledeče resolucije: 1. „Slov. katol. politično društvo“ soglasno sklene, da se sprejme kandidatura g. dr. Korošca iz Maribora in da se naj dela za njegovo izvolitev; 2. zahteva, da se po Slovenskem nastavlja v uradih slovenski, ne pa nam sovražni nemški uradniki; 3. želi, da se ustanovi slovenska kmetijska šola v Št. Juriju ob južni železnici, kar bi bilo posebno prikladno za okraj; 4. shod se izreče za splošno in enako volilno pravico; 5. pozivlje vse Slovence, da se združijo v svojem narodnem delu.

V odbor kat. političnega društva za kozjanski okraj so bili izvoljeni gg.: Marko Tomažič, dr. Jankovič, dr. Jančič, Avgust Preskar, Ernest Kos, Josip Tombah, Anton Ribar, Mihael Volavšek, Jakob Bovha. Predsedstvo se je konstituiralo: Predsednik: M. Tomažič, namestnik: dr. Jankovič, tajnik: dr. Jančič.

Politični ogled.

Jugoslovanska politika. Vsak narod v Avstriji hoče postati bolj samostalen — seveda pod habsburškim žezlom. Mažari želijo postati celo neodvisni, Poljaki hočejo svoje kraljestvo, Čehi tudi, Italijani svojo narodno samostalnost, Hrvati svoje kraljestvo, le Slovenci stojimo kakor neveden potnik in ne vemo kam. Zakaj nam voditelji slovenske politike tudi tukaj ne začrtajo jasnega programa? Mi Slovenci želimo seveda narodne samostalnosti, toda ne ob strani alpskih Nemcev, ampak ob strani svojih bratov, s katerimi smo vedno skupno živeli in umirali, ob strani Hrvatov. Jugoslovani v Avstriji, na Hrvaškem, v Bosni in Hercegovini moramo najti kmalu tudi tesnejšo politično vez, da bomo v državi tudi tako upoštevani, kakor si zaslužimo po svoji važni legi ob morju in na Balkanu.

Za splošno volilno pravico je sedaj nastalo gibanje med vsemi narodi naše Avstrije. Tudi slovenski narod se zavzema za to zahtevo. Splošna volilna pravica mu bo koristna, ker prideta potem slovanski in kmetijski živelj v državi do večje veljave. Sovražniki Slovanov in kmetov so zaradi tega vsi proti splošni volilni pravici, tako tudi slovenski li-

beralci, ki se vežejo na Kranjskem z Nemci. Zadnjo nedeljo je bilo na Slovenskem več shodov, ki so se vsi izrekli za splošno volilno pravico, in sicer na Štajerskem v Kozjem, na Kranjskem pa v Ljubljani, Idriji in na Savi. Da bi bili liberalci premamili ljudstvo in prikrili svoje sovraštvo do ljudskih teženj, hočejo sedaj imeti namesto volilnega vprašanja na dnevnem redu brezversko šolo in razdržljivost zakona. Pa ljudstvo ni več tako kratkovidno, da ne bi izprevidelo sovražnih spletk.

Ogrske zmede. Na Ogrskem bo, kakor se glasi, danes Fejervary zopet imenovan ministrskim predsednikom. Upeljati hoče splošno, toda neenako volilno pravico. Vsak državljan bo imel jeden volilni glas, kdor ima premoženje ali studije, pa dva glasa. Če je to res, bo pokazala bližnja prihodnost. Upati pa ni, da slovanski narodi na Ogrskem kaj pridobe z novo volilno pravico. Gotovo bo tako prikrojena, da jim ne bo nič hasnila.

Rusija in Japonska. Mir je sedaj nepreklicno sklenjen, in Rusija je začela izpraznjevati Mandžurijo, kar bo trajalo šest tednov. Zdaj bo dobila Rusija priliko, da doma uredi svoje razmere, kjer so še vedno nemiri.

Srbsko vseučilišče. Slovanski jug napreduje. Zadnjo nedeljo, dne 15. t. mes. so otvorili v Belgradu srbsko vseučilišče. Otvoril ga je kralj Peter sam. Pri otvoritvi so bili zastopani Čehi, Slovenci, Hrvati in Bolgari. Sedaj imamo že tri jugoslovanska vseučilišča, srbsko v Belgradu in hrvaško v Zagrebu ter bolgarsko v Zofiji. Kdaj se jim pridruži slovensko v Ljubljani ali Trstu?

Dopisi.

Iz Terbegovec pri Sv. Juriju ob Ščavnici. (Izjava.) Mi podpisani, novoizvoljeni odbor občine terbegovske, katoliško-narodni župani drugih občin juriješke fare in vsi drugi verni in narodni farani iz srca obžalujemo in strogo obsojamo nesramno in lažljivo pisarjenje ptujskega, za Lutra vnetega lista „Štajerca“ in njegove dopisnike z zakaženimi možgani, ki nedostojno in pamfletno grdijo in sramotijo našega, za dobro vnetega g. župnika Kunce in g. kaplana Stubecca. Mi vemo dobro, zakaj ti odpadniki pišejo te sramotilne spise. Če mački na rep stopiš, zbreči; mi pa smo jim začeli slednji čas precej trdo na rep stopati. Tudi slaba vest jih grozno peče, zato pa jo hočejo s kričanjem v „Štajercu“ ugašati. Hočejo se prati v ptujski gnoj-

nici. Neumneži! V gnojnici se te sirote še bolj omažejo. In kot take jih še lažje spoznamo in uprav vidimo, za kaj se pravzaprav tukaj gre. Oni ne gledajo ali je občinstvu dovoljno ali ne, oni hočejo biti še zanaprej naši oblastniki. In vendar se še noben „be-zirkso-bman“ ni tako tresel za svoj tron, kakor njihov prerok; noben župan tako brečal — seve na višje povelje — za stolec, kakor njihovi pristaši. Kaj si hočejo, če jih občinstvo več ne mara. Mi si izvolimo može, ki so iz naše narodne sredine in znani kot dobri katoličani, če se tudi tisti trinogi, ki nas hočejo po sili še nadalje krotiti, — na glavo postavijo; kajti le od dobrega kristijana smemo pričakovati, da bode vsestranski pravično delal.

Vi pa, g. župnik in g. kapelan, bodite uverjeni, da je peščica nezvestih nezatna — in še ti so brez vpliva — proti dobrim in zvestim faranom. Naj vas tolaži istina, da se sršeni v najslabejših sadnih letinah — lesnik ne lotijo. Dotične visoke sramotilce pa bomo ob priliki že še ponižali.

Vam, g. župnik, pa se prisrčno zahvaljujemo, in če bo potreba nanesla, zopet prosimo za prijazno pomoč zoper naše zahrbtnne sovražnike, katere še hočemo ob priliki razkrinkati.

Te skromne vrstice naj služijo v obrambo naših čč. gospodov.

Za novoizvoljeni odbor občine terbegovske: Blaž Korošec, Andrej Kolbl, Franc Lasbajer, Jožef Zorman, Janez Jaušovec, Anton Štuhec, Franc Vuk, Anton Kegl, Franc Kovačič, Lorenc Šijanec, Franc Slana, Janez Strah, obč. svet., Lovro Krajnc, Martin Horvat, Lovro Kocmot, Janez Košar, Tomaž Kvas, Jakob Samonja, Franc Košar, Anton Kolbl, Janez Golnar, Štuhec Jakob, Jakob Švarc, Jožef Weisman, Jakob Kovačič, Franc Hole, Anton Štuhec, Lorenc Havser, Franc Horvat, Alojz Golnar, Hecl Martin, Jernej Županec, obč. predst., Mihael Kolbl, Anton Slana, Jožef Kšela, Krajnc Franc, Franc Horvat, Jakob Košar, Jožef Senčar, J. Čagran, župan, Alojz Hanžel, Anton Roškar, Janko Postružnik, Anton Jaušovec, Juri Brumen, župan, Janez Korošec, Jernej Košar, obč. svet., Martin Jaušovec, Franc Šijanec, Jožef Farkaš, Alojz Repič, obč. svet., Franc Tišler, Andrej Kozar, Janez Potočnik, Jakob Šilec, Anton Senčar, Franc Šafarič, Andrej Borko, župan, Alojz Potočnik, Franc Štelcar.

Vojnik. (Naše razmere.) Kdor je bral zadnje dni neresnične dopise iz Vojnika v nemški „Vahtarci“, „Tagblattu“ in ptujskem „Štajercu“, si je moral takoj misliti: odkod vendar to upitje? Če bi bilo vse to res, potem bi bilo treba tiste kar obesiti, ki so to zakrivali. Pri nas, kjer se to godi, se

klad za nebesa zaslužil. Njega ne bi smeli objokavati, temveč bi ga morali zavidati.

Večno resnične ostanejo besede božje, ki se glasijo: „Dragocena je pred obličjem božjim smrt njegovih svetnikov.“ To je za nas danes edina tolažba; kajti, da v le-tej krsti počiva pobožno srce, ki je vedno hrepenelo po čednosti svetnikov božjih, dobro vemo vsi, prepričani smo tudi, da mu zato plačilo ne bo izostalo.

„Gospod bo odrešil duše svojih služabnikov; ne bodo pogubljeni tisti, ki v njega zaupajo.“ Tako je obljubil Bog sam, On, ki ostane zvest svojim obljubam.

„Blagor mrtvim, ki v Gospodu zaspijo, sv. Dub jim pravi, da naj počivajo od svojih trudov, kajti njihova dela jim sledijo.“

Čudno lepo obljubo je dal svojim učencem Izveličar, ko jim je slovesno rekel: „Kdor bode mene pred ljudmi spoznal, njega bom tudi jaz spoznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih.“ Mili Jezus! Rajni gospod dekan Te je vedno rad, z neizmernim veseljem in s plamtečim navdušenjem spoznal, Tvojo čast je vedno in povsod širil, seme Tvojih svetih nauk je sejal, kamorkoli je prišel v službo —

daj mu torej milostljivo vživati rajski sad Svoje obljube!

Kdo bi dvomil, da bo pokojni g. dekan Žičkar to dosegel! Vsaj si Ti, o Odrešenik! svojemu Očetu nebeskemu sam izrazil željo z besedami: „Hočem, Oče, da kjer sem Jaz, naj bode tudi moj služabnik.“ Tvoja želja je pa Tvoja volja, in Tvoja volja je mogočna, kar sklene, tudi doseže, kar namerava, se gotovo uresniči!

Ta zavest nam je danes edina tolažba; ona nam edina nekoliko pomiri trepetajoče srce in obriše jokajoče oči. V le-tej tolažbi se poslovimo od rajnega g. dekana!

Oj z Bogom! recite jim vi, Videmčani, vi, ki ste jim bili v dušno pastirstvo izročeni. Vas so pred vsemi ljubili, za vas so, kakor dober oče, pred vsemi skrbeli. Vas vse so ljubili, kakor ste bili vsi njihovi dušni otroci. Nikogar niso sovražili, nikogar! Zato naj družni skupna ljubezen sedaj vse Videmčane pred njihovo trugo in v skupni ljubezni vzemite od svojega dušnega pastirja slovo — oj z Bogom! Zraven nikar ne pozabite, zvesti ostati prelepim božjim naukom, katere so vam rajni g. dekan oznanjevali, hodite po poti čednosti in pravičnosti, katero so vam kazali. To je njihova zadnja prošnja do vas, zadnji očetovski opomin, ki doni in bode vedno donel iz groba vašega rajnega dekana. Ohranite jim nadalje

hvaležen in prijazen spomin! Po dekanu Žičkarju je postal Videm znan po vsej Avstriji; mož, ki je proslavil svoje župljane, zaslužil, da se mu postavi spomin v sreču vseh hvaležnih nekdanjih župljanov!

Oj z Bogom, nepozabljivi dekan! recite vi, preblagorodni gospodje državni in deželni poslanci. V njem izgubite preblagega tovariša, neutrudljivega pomočnika, vrlega in hrabrega sobojevnika v pravičnem boju za narodni blagor. Kaj ne, bil je značajan mož, nesebičen, požrtvovalen do skrajnosti. Takih mož nam je treba v sedanjih viharnih časih. Velika škoda torej, da je vaši pogumni in zaslužni četi za vselej odvzet tako odličien ud!

Oj z Bogom, g. dekan! recite vi, njegovi prijatelji in častilci, ki ste prihiteli od blizu in daleč k njegovemu pogrebu. Kjerkoli je nekdan služil, povsod si je pridobil ljubezen in spoštovanje; trajen spomin bo venčal njegovo ime, ko bo že zdavnej ozelenel njegov grob. Vaša udeležba pri pogrebu je ganljivo znamenje občnega priznanja, s katerim počastite in slavite delovanje rajnega dekana, ona je svitel odsev goreče ljubezni med vami in med pokojnikom. Hvala vam za to; spominjajte se ga še v poznih časih s hvaležnim srcem!

Najtežje slovo od premilega dekana Žičkarja bomo pa vzeli mi, duhovniki. Duhovni

vsakdo smeje in vprašuje: kako je to, da mi Vojničani o tem ničesar ne vemo? Če hiša gori, bodo gotovo domači o tem vedeli. Jasno se vidi, kaj hočejo ti ljudje. Zaletavajo se zdaj v g. župnika, zdaj v g. zdravnika dr. Žižeka, zdaj v kaplane. Sumničji se vse navskriž, dokaže se pa ničesar ne. Stvari, ki so vse do pičice neresnične, se nam še posebno čudne vidijo, če povemo, kdo to piše. Nemško „Vahtarco“ zalaga z neresničnimi dopisi tukajšnji oskrbnik v hiralnici. On je protestant, odpadnik od katoliške cerkve. Zato je umevno, da napada župnika, kaplana, nič mu ni všeč v cerkvi, na pokopališču tudi ne...

Tu se vidi, kam pes taco moli. On hoče nastavljanje in odstavljanje župnike in kaplane. Izdal je povelje: kaplan mora stran, prej ne bo miru! Kako lepo — odpadnik zapoveduje, kdo sme biti pri nas in kedo ne! Da bi namignil kaj hoče, začena z zadnjo vizitacijo in birmovanjem. Pravi, škofa nismo sprejeli! Čudno, da še le zdaj pride s tem. Vsakdo, kdor je bil zraven, je videl, da je verno katoliško ljudstvo Prezvzišenega ljubeznjivo in navdušeno sprejelo. Da odpadnik, ki sovraži cerkev, ne sprejema škofov, je umljivo. Zakaj niste takrat pisali, da ni bilo sprejema? Kaj ne da, neresnica bi takrat ne imela uspeha, in vsakdo bi se bil smejal, kdor bi bil takrat rekel: ni bilo sprejema, ker ni bilo odpadnikov zraven. Da se ni udeležil občinski zastop, za to je skrbel oskrbnik v hiralnici. S to neresnico ste pri kraju.

Napada tudi našega občespoštovanega g. zdravnika. Ali misli, da mu bo pri deželnem odboru škodoval? Imenuje ga hujskača. Dokažite vendar, kar vam ni prav! Ni kmalu tako vestnega, za svoj poklic vnetega človeka, kakor je gosp. dr. Žižek. Ljudstvo to dobro ve, zato je vedno na potu okrog bolnikov. V hiralnici je vedno ob določeni uri. Kaj torej hočete? Ali mislite na ta način dobiti kakega nemškega zdravnika sem v Vojniku? To je popolnoma nemogoče. Tu je razven par narodnih izdajic vse slovensko in ljudstvo bi se z nemškim zdravnikom ne moglo razumeti. S tem ne bote ničesar opravili!

Oskrbnik v hiralnici ne more živeti s Slovenci v miru. Saj ga ni Slovenca, s katerim bi se že ne bil prepiral. Ta človek, ki je nastavljen od dežele, ki ga plačuje, pogosto ni doma. Po cele noči je v Celju. Tako je umevno, da so se bolniki pritožili. Nekdo je nabiral podpise med njimi, da bi se bili pritožili na deželni odbor. Dotični je pa kmalu nato odšel po svetu. Ali res ni nobenega nadzorstva, ki bi posvetilo v te razmere?

sobratje! mi bomo g. Žičkarja najbolj pogrešali. Nam je njegova smrt prizadejala najhujšo bolečino. Ah, izgubili smo tako dobrega duhovnika, tako vnetega, pobožnega, vzglednega sotrudnika! Izgubili smo ga v sedanjih, tako težavnih in resnih časih, ko je tako silno veliko dela v vinogradu Gospodovem, delavec pa je primeroma tako malo! V naših vrstah je njegova izguba zelo občutljiva, v nekaterem oziru naravnost nenadomestljiva. Kako veliko smo, žalibog! z g. Žičkarjem izgubili, kaže najjasnejše izjava, katero imam čast sedaj tukaj v pričo vse videmske dekanije in v pričo mnogobrojnih zastopnikov iz cele škofije v imenu Njegove prevzvišenosti, premilostlj. kneza in škofa Mihaela podati: Njegova prevzvišenost globoko obžaluje smrt odličnega duhovnika, skrbnega župnika in zvestega svojega dekana g. Žičkarja. Kdo izmed nas, kdo izmed vseh duhovnikov naše vladikovine se ne bi pridružil temu srčnemu sožalju! Kdo izmed nas ne bo objokoval prebitke izgube in s solzami v očeh rekel: Nepozabljivi sobrat, oj z Bogom! Upamo, da kakor si nam bil tu na zemlji ljubezniv tovariš, nam boš v večnosti mil priprošnik pred prestolom božjega Sodnika. Le-to upanje bode nam vsem blažilo spomin na tebe, — upanje, da se nekaj vidimo v srečni večnosti! Amen.

Ali je oskrbnik res sam vrhovni glavlar nad zavodom, ki ga plačuje dežela, v katerem bi morali imeti onemogli in bolni pomoč in zavetje, pa imajo vsled samovoljnosti jedne osebe dosti žalosti? Sploh se vidi, da skrbi ta oskrbnik pred vsem za narodnostni nemir v našem Vojniku. Takih ljudij ne maramo! Ne stojimo na stališču, da bi z lažjo koga proč spravili, zahtevamo pa, da so uradniki, če so že med nami, dostojni proti nam. Nikakor pa ne moremo trpeti, da bi nas taki ljudje, ki od nas živijo, žalili. Odpadniki nimajo ničesar zapovedovati kaplanom, najmanj pa izdajati povelja, da morajo stran. Vojnik je sicer na glasu, da so mu razni neprijatelji ljudstva blatili in obrekovali kaplane, toda mislimo, da tako daleč nismo prišli, da bi odpadniki katoličanom zapovedovali. Toliko v pojasnilo!

Brežice. (Interpelacija poslanca dr. Ploj-a in sodrugov na njega ekselencu ministra notranjih zadev v zadevi mestne policije v Brežicah.) „Mestna občina Brežice je postavno ji pristojno skrb za varnost osebe in imetja položila v roke ljudij, ki so zato najmanj sposobni; ako se pregleda kazenske liste o varnostnih organih mesta Brežice, obide človeka čut strahu in začudenja ob enem, kajti skrb za varnost osebe in imetja se je zaupala ljudem, ki imajo na čelu pečat vsakovrstnih prestopkov, da celohudodelstva zoper varnost osebe, lastnine in celo države:

Kaznovani so bili:

1. mestni tajnik in šef policije Karol Schallon od c. kr. okrajnega sodišča v Celju U 1165/00 radi prestopka zoper varnost časti po § 496 k. z. in prestopka lahke telesne poškodbe po § 411 k. z. na globo 30 K (v tem aktu se zrcali vsa razdivjana nacionalna nestrpnost tega človeka, ki naj bi bil čuvar zakona);

2. mestni stražnik Karl Žerjav (ki se zlasti odlikuje), z razsodbami c. kr. okrajnega sodišča v Brežicah dne 29. maja 1891, št. 1158, akt. št. 164, radi prestopka lahke telesne poškodbe po § 411 k. z. na 3 dni zapora, poostrenega z enim postom, dne 23. novembra 1886, št. 4042, akt. št. 645, radi prestopka tatvine in goljufije po § 460 k. z. na 5 dni zapora, poostrenega z enim postom, dne 30. oktobra 1891, št. 2708, akt. št. 402, radi prestopkov lahke telesne poškodbe po § 411 k. z. in hudobnega poškodovanja tuje lastnine po § 468 k. z. na 8 dni zapora, poostrenega z dvema postoma, dne 10. decembra 1894, št. 661, akt. št. 400, radi prestopka lahke telesne poškodbe po § 412, kot pretepač iz navade na en teden zapora, poostrenega z enim postom, dne 26. junija 1896, št. 1890, akt. št. 201, radi prestopkov zoper varnost časti po § 491, 490 k. z. na 5 dni zapora, dne 14. septembra 1896, št. 2973, akt. št. 330, radi prestopka zoper telesno varnost po § 431 k. z. na 3 tedne zapora, poostrenega s tremi posti, dne 25. januarja 1901, U 17/1, radi prestopka lahke telesne poškodbe po § 411 k. z. na 3 dni zapora, poostrenega z enim postom in z razsodbo c. kr. okrajnega sodišča v Celju od 30. junija 1892, št. 9542, radi zločina težke telesne poškodbe po § 155 k. z. na 5 mesecev ječe;

3. mestni stražnik Anton Narat z razsodbami c. kr. okrajnega sodišča v Brežicah dne 13. marca 1888, št. 736, akt. št. 82, radi ponarejanja denarja po §§ 118, 237, 269 in 270 k. z. na 3 tedne zapora, poostrenega z tremi posti, dne 30. septembra 1895, št. 2471, akt. št. 313, radi prestopkov lahke telesne poškodbe po § 411 k. z. in hudobne poškodbe tuje lastnine po § 468 k. z. na 10 dnij zapora, poostrenega z dvema postoma, dne 14. septembra 1894, št. 2973, akt. št. 330, radi prestopka zoper telesno varnost po § 431 k. z. na 14 dnij zapora, poostrenega z dvema postoma.

Vrh tega so se zoper navedene vršile že neštevilne kazenske preiskave, ki so iz raznih razlogov imele negativen vspeh. Da tudi čast brežiških meščanov ne puste v miru, priča to,

da tekó sedaj pri c. kr. okrajni sodnji v Brežicah zoper mestnega tajnika Schallon tri kazenske zadeve radi prestopkov zoper varnost časti, zoper stražnika Narat pa dve kazenski zadevi radi prestopka zoper varnost časti in obadva sta še v preiskavi radi prestopka ute-snjevanja osebne prostosti po § 6 zakona od 27. oktobra 1862, drž. zak. št. 78, U 441/5.

Meščani brežiški so se že opetovano pritožili na politične oblasti vsled tega, da se v zasmeh zakonu, osebi, imetju, časti meščanov in celo državi nevarne ljudi trpi kot zaščitnike javnega miru in reda v Brežicah.

Visoko c. kr. namestništvo v Gradcu je sicer ukazalo c. kr. okrajnemu glavlarstvu v Brežicah, da odpravi te kričeče razmere, a dotični akt menda neresen v arhivu leži.

Stavimo vprašanje:

„Ali hoče njegova ekselencu minister za notranje zadeve nemudoma potrebno ukreniti, da mestna občina Brežice krajevno policijo odvzame dosedanjim organom, in jo izroči osebam, ki bodo res vredni čuvaji zakona?“

Dunaj, dne 3. oktobra 1905.

Dr. Ploj in tovariši.

Trbovlje — Videm. Na dopis iz Vidma v Trbovlje moram spregovoriti nekaj stavkov. Z besedami: „posestnik jako obsežnega posestva in jako obsežnih travnikov“ me menda misli g. dopisnik malo smešiti. To veselje mu jaz iz srca privoščim. Naj se le radi tega raduje, ako mu drago. G. dopisnik pravi, da sem Župevcu „opetovano“ skazal zaupanje. Jaz pa trdim, da se je to pregrešno zaupanje zgodilo dvakrat, namreč o licitaciji sena meseca junija in pa otave meseca septembra. G. dopisnik me vpraša, če sem videl kedaj Župevca v cerkvi. Jaz trdim, da sem ga videl v cerkvi, ko sem bival še na Vidmu. Čez duhovnike govoriti ga nisem slišal. Ob času, ko sem mu izročil pismo iz Trbovelj licitacije trave, nisem nikdar vedel, da je on Štajercijanec. Vedelo se je, da je vodil prvo licitacijo Župevcu, vedelo se je, da bo vodil tudi drugo on, pa čeravno je preteklo med tem časom več kakor 3 mesece, vendar nisem iz Vidma dobil od nobenega ne črkice, s katero bi me kdo opozoril, naj ne puščam licitacije Župevcu. Zakaj niste storili, g. dopisnik, Vi tega? Gotovo Vam je bilo vse znano, saj pravite v dopisu, da ste iz Vidma. Ali ste javno preklicanje preslišali? Res je, da sem dobil pismo od rajnega g. dekana Žičkarja, pisano dne 5. septembra, torej še le 3 mesece po prvi in cele 3 tedne po drugi licitaciji. Pismo še imam shranjeno. V tem pismu mi gospod naznani, da je bil pri njem mož, katerega ime danes ne bom imenoval, ki se je bojda hudoval, zakaj sem licitacijo prepustil Župevcu. Jaz pa pravim, zakaj mi dotični mož ni pisal sam naravnost in sicer že poprej, predno se je licitacija pričela? Po dokončanem delu koga zbadati, je pač nespamet. Mnenje enega moža pač ne morete g. dopisnik imenovati „občno mnenje“. Da bi mi Videmčani kaj „v obraz“ povedali, se g. dopisnik jako motite. Jaz jih bolj poznam kakor Vi. Mogoče, da se upa kdo za hrptom obirati, kakor se je že zgodilo, ali pa napadati brez podpisa — tudi Vi se ne upate podpisati — pa kadar se gre za resnico „v obraz“ povedati, tedaj tudi Vaši junaki zgube srce. Vi pravite, da Vam ni za osebo. Če bi Vam bilo kaj za mene, bi me bili opozorili prijateljsko, tako pa ste me v časopisu hoteli označiti kot prijatelja Štajercijancev. Vem tudi dobro, kedaj sva si prišla navskriž, a to ni moja krivda, ampak Vaša. Ali Vam, g. dopisnik, morda ni malo všlo, ko ste zapisali besede: „Ali se Vas ni na to opozorilo in sicer od jako merodajne strani?“ Kako vi to veste, da mi je g. dekan pisal, kakor sem že omenil 5. septembra, a žalibog že prepozno. V enem stavku pišete o Videmčanih in tudi pravite: „kar je eden izmed njih pisal“. Na to pa Vam odgovorim: Od raj. gospoda dekana sem dobil 22. septembra dopisnico, na kateri se dobesedno glasi: „da se ne bote motili radi današnjega dopisa v „Slov. Gosp.“ iz Vidma, Vam naznanjam, da ni pisan v naši župnji. Me je

osupnila ta korespondenca.“ Komu naj tedaj verujem, ali rajnemu gospodu ali Vam? Če vam drago, premišljajte o tem sami. Sicer pa tudi danes izjavim, da se s človekom, ki se ne upa podpisati, nikakor več pulil ne bom. Če imata z Župevcem osebno nasprotstvo, se obrnite na njega. Z Bogom. — Jos. Šribar, I. kaplan v Trbovljah in posestnik Rese na Vidmu.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Političen shod v šmarskem okraju. Še enkrat opozarjamo na volilni shod v Zibiki, ki se vrši v nedeljo, dne 22. t. m. ob 10. dopoldne v stari šoli. Govorila bosta: državni in deželni poslanec dr. Ploj in deželni poslanec dr. Hrašovec. Volilci, pridite!

Političen shod na Činžatu bo v nedeljo, dne 22. t. m. v gostilni g. Breznelija. Začetek bo ob 4. popoldne. Govorili bodo: državni in deželni poslanec Robič, dr. Korosec in dr. Dimnik. Narodna dravska dolina, pridi na Činžat!

Osebnosti. G. Ivan Košan, c. kr. profesor na gimnaziji v Mariboru, je pomaknjen v VII. činovni razred.

Odlikovan rojak. Naš slavnoznan rojak, prof. Anton Benšek na gimnaziji v Plovdivu, je povišan in imenovan za profesorja na I. državni gimnaziji v Zofiji. Čestitamo!

Poroke. Dne 23. t. m. se bo poročil g. Franc Auernik, nadučitelj pri Sv. Florijanu, z gđ. Mili Kolterer iz Rogateca. — Isti dan se vrši poroka g. Vekoslava Ašič, deželnega uradnika v Ormožu, z gđ. Lavoslavovo Eibenšteiner iz Zagorja ob Savi. — Pri Mali Nedelji se je poročil dne 11. t. m. g. Vekoslav Spindler, urednik „Domovine“ z gđ. Mat. Gregorič. Vsem: Bilo srečno!

Mariborske novice. V petek, dne 13. t. m. je ušel konj iz hleva dr. Mallija. Zdirjal je v park pred nemško posojilnico, kjer so ga precej časa lovili, predno so ga ujeli. Ker se je tisti čas končala šola in je bilo mnogo otrok na trgu, je velika sreča, da ni prišel noben otrok pod kopite zdijanega konja. — Dne 14. t. m. okoli 9. ure dopoldan se je razletela v drožeriji Wolfa v Gosposkih ulicah triliterska steklenica špirta, ki se je vnel. Ogenj se je bliskoma poprijel tudi drugih gorljivih reči, katerega so komaj domači pogasili. Škode je okoli 200 kron. — Vinotrčci so te dni puščali sode kar na ulici pred hišami, kjer so imeli spravljeno vino. To priliko je porabil sodarski pomočnik Osser iz Dunaja in je ukradel pet takih vinskih sodov, katere je prodal za 52 kron. Denar je potem zapravil v družbi brezposelne Marije Feigl iz Sv. Jurija ob Pesnici, ki mu je pomagala pri tatvini. Oba sta že zaprta! — Na neki klopi v Schmidererjevem drevoredu se je ustrelil v soboto, dne 14. t. m. okoli 10. ure zvečer lesotržec Alojzij Jurčič iz Jelovca, okraj Slovenjgradec. Mož se je tako dobro zadela v srce, da je bil takoj mrtev. Kaj ga je gnalo v smrt, se ne ve, mogoče da bolezen, ker je bil tuberkulozen. Samomorilec je bil „Štajerčev“ pristaš. — V gostilni „Seewirt“, kjer je bil minolo nedeljo, dne 15. t. m. ples, so se zopet topli, kakor je že navada pri takih prilikah. Domobranec Fuks in rekrut Ceiler sta dobila take rane, da so ju morali odpeljati v bolnišnico. Prišla orožnika sta na to prepovedala ples. —

Urnih navesek. Tolar se je našel na shodu Slov. kršč. socialne zveze dne 4. sept. v Mariboru. Kdor ga je izgubil, naj ga opiše in se oglasi v našem uredništvu.

Sijajna zmaga slovenskih kmetov. Pri volitvi za lenarški okrajni zastop

iz skupine veleposestnikov v pondeljek dne 16. oktobra so bili izvoljeni sledeči kandidatje narodne stranke: Križan Anton, župan v Ledineku s 73 glasovi, Breznik Fr., veleposestnik pri Sv. Lenartu 71, Wella Fr., veleposestnik v Žitcah in dosedanji mnogozaslužni okrajni načelnik 74, Krajnc Fr., veleposestnik, gostilničar in poštar pri Sv. Juriju v Slov. gor. 71, Šiško Anton, posestnik v Trotkovi 73, Kronvogel Vinko, župan v Gočovi 74, Tušak Jožef, trgovec in župan v Cerkevniku 70, Vogrin Anton, veleposestnik v Spodnjem Porčiču 73. — Kandidatje nemčurske stranke lenarških in trojiških tržanov in prijateljev ptujskega „Štajerca“ so sijajno pogoreli. Dobili so: Alt Ig., krčmar v Cerkevniku (Sv. Anton) 31 glasov, Čuček Janez, veleposestnik v Oseku 35, Ploj Fr., veleposestnik v Gornjem Porčiču 33, Mesarec Peter, veleposestnik pri Sv. Juriju 20, Kosér Dom., velep. in župan v Gasteraju 32, Rojs Janez, veleposestnik v Partinju 32, Kurnik Vinc., veleposestnik v Šetarovi 32, Markuš Janez, mesar pri Sv. Barbari 32, razven teh še Zdravec Tomaž, veleposestnik v Trotkovi 9 glasov. — Od 125 upravičenih veleposestnikov — volilcev so štirje umrli, od 121 pa se jih je volitve udeležilo 106, izostalo jih je le 17.

Nasprotni agitatorje pri lenarški volitvi si privoščimo prihodnjič. Pokazali jih bomo bralcem v vsej njihovi veliki revščini in onemoglosti. He, bratci: trojiški Schütz, Markuš, Štandekar in tovarisi, pa ne, da bi kje od jeze popokali! Da ste nam zdravi!

Velikansko veselje in navdušenje je zavladalo zadnji pondeljek med narodnimi volilci pri Sv. Lenartu, ko se je izvedelo, s kako ogromno večino so izvoljeni narodni kandidatje. Nasprotniki so prišli z velikim upanjem na zmago na volišče. Na vse kraje so razglasili vest: 58 glasov imamo gotovih na naši strani! In kako so se strašno vrezali! Zato pa slava in zahvala vsem zavednim našim volilcem, ki so se držali tako junaško kljub silnemu nasprotnemu pritisku! Slava našim junaškim agitatorjem!

V St. Lenartu v Slov. gor. je umrl notar Franc Toplak. Mož je vedno deloval proti našemu narodu. N. v m. p.!

Pri Sv. Andražu v Slov. gor. je umrla gospa Jera Čeh, rojena Čuček, soproga nadučitelja g. Jos. Čeh pri Sv. Jerneju. Naj v miru počiva!

Sv. Jurij v Slov. gor. Cesta iz St. Lenarta na Sv. Jakob bo kmalo dogotovljena. Tudi ista iz Maribora se pridno dela. Tako bomo imeli lepe ceste, ki nas bodo vezale z ostalim svetom in bomo naše pridelke lažje spravljali v denar. Z letošnjo bratvijo smo, hvala Bogu, prav zadovoljni. Mošt ima povprečno 16—18 stopinj. Tudi kupci se že pridno oglašajo. Vse je zadovoljno! Tudi jaz sem zadovoljen in se lepo zahvaljujem vinogradnikom iz Partinje in St. Jurija ter jim želim, da bi bili vsako leto tako zadovoljni s svojimi goricami. — Vinogradniški čuvaj.

Kako nesramno pišejo nemški listi o slovenskih kmetih. O priliki pogreba nekega slovenskega hlapca v Savinski dolini zasramuje celjska vahtarca na najpoglejši način slovenske kmete ter piše, da je pri slovenskem kmečkem prebivalstvu sočutje nekaj redkega, da je družabnost, medsebojna ljubezen starišev, bratov in sester pri slovenskih kmetih jako slabo razvita. Dalje pravi ta umazani list, da slovenski kmetje s svojimi posli ne postopajo kakor s prijatelji, ampak kakor z živino, katera se, kadar ni več za rabo, odvrže kakor izžemana limona. Tako nesramno piše o slovenskih kmetih nemški list, ki je glasilo nemških in nemškutarskih celjskih trgovcev, kateri bi morali poginiti, da jim slovenski kmet ne prinaša svojih težko prisluženih grošev. Zapomnite si to dobro, slovenski kmetje, da bote zanaprej vedeli, kako veliki prijatelji slovenskega kmeta so celjski nemškutarji.

Več slovenskih sodnikov! Nemškutarski osel, znani ptujski „Štajer“, riga zopet prav po oslovsko v svojem zadnjem umazanem

lističu. Najprvo mu ni prav, da zahtevamo mi Slovenci za naš narod slovenskih sodnikov, „Mi“, pravi hinavski „Štajer“, „ne zahtevamo ne slovenskih, ne nemških sodnikov, ampak cesarsko-kraljevske sodnike.“ No, zakaj pa potem Nemci zahtevajo povsod zase samo nemške sodnike?! Ali ste že slišali kedaj, da bi imeli Nemci kje slovenskega sodnika, pač pa so naši sodniki n. pr. v Ptuj, Mariboru, Celju, Ljutomeru, Rogatecu i. t. d. večinoma Nemci. Tako nimamo v Ptuj med osmimi sodniki oziroma pristavi niti jednega Slovenca, da si je celi okraj popolnoma slovenski. Ko je pa bil pred nekaj leti za Maribor imenovan slovenski pristav, zagnali se Nemci huronski krik in vik proti njemu. Po mnenju neumnega „Štajerca“, ki niti ne ve, da naš vrli poslanec dr. Ploj ni sodnik, morali bi torej samo mi Slovenci biti taki tepci, da bi se zadovoljili z nemškimi sodniki, katerih niti ne razumemo. Ako zahtevajo Nemci za nemške okraje nemške sodnike, imamo gotovo tudi mi pravico zahtevati za slovenske okraje slovenske sodnike!

Tako je prav! Nemškutarski butelj „Štajer“ bljuje ogenj in žveplo na vrle Središčane, ker je tamošnji občinski odbor sklenil, da ne bode več sprejemal nemških dopisov. „Štajer“ pravi, da je ta sklep nesramna hujskarija proti Nemcem. Ko so pa nemška mesta Maribor, Ptuj, Celje itd. sklenila, da ne sprejemajo slovenskih dopisov, takrat seveda to ni bila hujskarija proti Slovenem! In ko je v Mariboru mestni občinski odbor zabranil pri trgovinah slovenske napise, kakor hočejo sedaj to tudi v Ptuj storiti, to seveda tudi ni bila hujskarija proti Slovenem! Le kadar se Slovenci potegnejo za svoje pravice, je to pri nemškutarskem „Štajercu“ hujskarija proti Nemcem, dočim seveda „Štajer“ nesramne nemške hujskarije proti Slovenem odobrava. Ako „Štajer“ svetuje Središčanom, da naj tudi „nemških“ grošev ne sprejemajo, potem tudi mi lahko nemškim trgovcem v Mariboru, Ptuj, Celju itd. svetujemo, da naj ne sprejemajo slovenskih grošev. In kaj bi pa počeli nemški trgovci v spodnještajerskih mestih in trgih brez slovenskih grošev? Torej „Štajer“, le jeziki za zobe, ker tvoje hinavstvo prav dobro poznamo.

„Štajerčevi“ pristaši — ubijalci. Viničar Nerat iz Podvinskega sprl se je z nekim Krnežom in Rožičkom, katera sta napadla Nerata s sekuro. Nerat je pobegnil na dilje ter od tam vstrelil na Rožička in Krneža. Krneža je bil smartno zadet. Kakor smo izvedeli, so bili vsi trije „Štajerčevi“ pristaši z dušo in telesom. Ustreljeni Krneža bil je po makolski in sosednih župnijah znan kramarček: klozno in „Štajerca“ v rokah, tako so ga ljudje videli mnogokrat. Pogostoma je v Makolah na javnem trgu svojega „Štajerca“ vihtel po zraku ter ga ljudem kazal in navdušeno razlagal. No kaj pa porečeš k temu — prismojeni „Štajer“.

Brno, popolnoma nemško mesto! Tako trdi namreč neumni ptujski „Štajer“. Kako je pa potem vendar bilo mogoče, da so morali pri zadnjih izgredivih v Brnu Nemci pred Čehi bežati?! Brno je ravno tako popolnoma nemško mesto, kakor n. pr. Ptuj, kjer ni niti deset pravih Nemcev.

Na Pragarskem je minulo nedeljo, dne 15. t. m. umrla žena posestnika Jakoba Potočnik, Marija Potočnik, po dolgi, mučni bolezn. — Tukaj že lovijo slovenske otroke za enorazredno nemško šolo. Kaj se bo le otrok naučilo na enorazredni šoli? Saj imate povsod v okolici večrazredne šole, kjer se bodo otroci gotovo več naučili. Tudi slovenski stariši ne bodo tako zabiti, da bi pošiljali otroke v popolnoma nemško šolo!

V Bišu smo imeli dne 5. t. mes. velik požar, ki je upepelil gospodarsko poslopje Fr. Satlerja. Pri tem sta tudi zgorela dva vola. V hlevu je spal 32letni sin posestnika, ki je dobil tako hude opekline, da so ga morali peljati v bolnišnico v Ptuj.

Iz Gornje Radgone. Tatovi so vlomili v torek, dne 10. t. m. zvečer v hišo gospoda

Jožefa Lipiča, krojača v Gornji Radgoni, in odnesli iz jedne sobe vso obleko, obuvala, perilo in nekaj posteljne oprave. Iz druge sobe pa srebrno uro z veržico, vse skupaj vredno 280 K.

Spod. Poljskava. V velikih skrbeh so si naši občinski očetje, bojijo se namreč za občinski zastop. Prihodnji ponedeljek, dne 23. t. m. bodo na Spodnji Poljskavi občinske volitve. Pozivljamo vse zavedne kmete in Vas Poljance, kateri imate na Spodnji Poljskavi volilno pravico, da se volitve v ponedeljek polnoštevilno udeležite, ker se gre za naše koristi. Pred dobrim letom smo si na Spodnji Poljskavi postavili veliko, krasno šolo, katera nas je stala lepe tisoče in dolgo še bo trajalo predno jo bomo splačali. Sedaj pa bodo ustanovili Nemci prusko šolo na Pragerskem, katere ne bodo mogli sami vzdrževati in bo prišla na nas davkoplačevalce, ta popolnoma nepotrebna šola. Pred kratkim so razposlali starišem povabila, da pošljejo svoje otroke v prusko šolo, katera se prične začasno v Steinklauberjevi hiši. Ta Steinklauber je prišel pred dvema letoma na Pragersko in že hoče imeti prvo besedo in vse podjarmiti in potujčiti. Ako hočemo vse te nakane skaliti, med nami narodnostni mir zabraniti in biti na svojih lastnih slovenskih tleh sami gospodarji, da nam ne bodo tuje zapovedovali, moramo skrbeti, da bo občina v dobrih slovenskih kmečkih rokah. Toraj v ponedeljek pridimo vsi na volišče in volimo skupno naše može. Dobro si bomo pa zapomnili Judeže Iškarijote. Možno in korajžno naprej, da bo zmaga naša! Več kmetov.

Iz Črete pri Ponikvi se nam piše, da vihar dne 25. m. m. ni podrł barake, pod katero so vedrili delavci, ampak kozolec posestnika Jožefa Reba. Kozolec je bil šest štantov velik in ima posestnik čez 2000 kron škode.

V Klopcah pri Slov. Bistrici je vničil ogenj, katerega je zanetila bržkone hudobna roka, hišo in gospodarsko poslopje Marije Pliberšek. Žena je usmiljenja vredna, ker ji je vse zgorelo in je zima pred durmi.

Iz St. Jurija ob juž. žel. se poroča, da je našel tamošnji sedlarski mojster Franc Bečvar dne 13. t. m., ko jo bil v Gradcu, na graškem kolodvoru dve posojilniški knjižici, glaseči se na skupni znesek čez 8000 K. Knjižici je oddal Bečvar mestnemu uradu v Celju.

Celjske novice. V novi mestni nemški šoli se je podrł v soboto strop. Otroci so k sreči prej odšli iz sobe, sicer bi se bila zgodila velika nesreča, kajti vsi bi bili pokopani pod razvalinami. Šola je zidala občina sama, kako dobro, se je sedaj pokazalo. Ti nemški očetje imajo pač denar za podporo pagermanskih društev in veselje, toda za zidanje mestne šole ga nimajo. — Na Ljubljanski cesti se je zlomil minoli teden voz, naložen s 25 q premoga. Morali so preložiti premog na drug voz. Pri delu jih je zasačila tema. Naenkrat pripelje po ulici kočijaž tukajšnjega Štiggerja. Čeravno so mu klicali „stoj!“ se vendar ni ustavil, ampak podil naprej, da je zabodlo oje njegovega voza konja, ki je bil vprežen v voz s premogom. Oje je predrlo konju trebuh, da so mu izstopile čreva in so ga morali ubiti.

Jurklošter. V Jurklošterskih grajšinskih gozdih vstrelil je letos posestnik Marko Senica v Rudniku prvega divjega petelina v Patrovi dolini — prvi v teku štiridesetih let. Petelin je krasen ter spoznan od izvedencev eden najlepših. Redka prikazen. Kakor lovec sam pravi, jih je še več.

Iz Polzele se nam poroča: V sredo, dne 11. t. m. pokopali smo tukaj občespoštovano in priljubljeno mladenko Tončiko Cvenk ob obilni udeležbi. Ko so ji ob grobu njene Marijine sestre zapele žalostinko, ni ostalo suho nobeno oko. Blaga Tončika, počivaj v miru!

Partinje. Nekdo se je pri nas v zadnjem času hvalil kot iskrenega Slovenca. A vsi smo

vedeli, da stori to le zaradi tega, ker bi rad postal naš občinski predstojnik. In smejali smo so mu in ko smo volili, smo izvolili občespoštovanega in priljubljenega gospoda Mihaela Dolajša za svojega župana, kateri je v resnici ves vnet za blagor svoje srenje. Tistemu „iskrenemu Slovencu za časa volitev“ pa svetujemo, naj ne zabavlja več čez novoizvoljenega župana, ako ima pisarno pri našem vrlo narodnem učitelju.

Vojnik. Dobili smo naslednjo izjavo: Ker ne maram na podle napade „Gr. Tagblatt“, „Deutsche Wacht“ in ptujskega „Štajerca“ posebej odgovarjati izjavljam sledeče: Kdor mi dokaže, da sem rekel: otroci bodo na nemški šoli kri pili, tistemu plačam 1000 kron. Ravnotako izplačam 1000 kron nemškemu krajnemu šolskemu svetu, ki se je baje radi mene razdružil, če mi dokaže, da sem na prižnici rekel besede: vsi otroci, ki obiskujejo nemško šolo, ostanejo osli svoje žive dni. — Ivan Hribar, katehet na nemški šoli v Vojniku.

Črešnice pri Vojniku. V nedeljo, dne 15. t. m. je umrla mati tukajšnjega gospoda župnika Marija Ogrizek. Žalostni zaostali jo priporočajo v iskreno molitev. N. v m. p.!

V Arclinu pri Vojniku je minoli teden zabodel z nožem delavec Janez Vengušt posestnika Jožefa Kovača. Kovač je sedel s posestnikom Martinom Kovačem mirno v gostilni Randla. V gostilno pride tudi Vengušt, ki ju začne psovati in suvat mizo, pri kateri sta sedela. Moža sta ga hotela na to spraviti iz hiše in sta ga začela ruvati vun. Pri tem potegne Vengušt nož in ga zasadi v prse Jožefu Kovaču. Smrtno nevarno ranjenega Kovača so prepeljali v bolnišnico, Vengušta pa so orožniki prijeli. Nesrečno pijančevanje je zopet spravilo človeka na zatožno klop.

Zaradi ropa so zaprli v Neopolju na Italijanskem dva Avstrijca. V enem so spoznali pekovskega pomočnika Martina Poloviča iz Sela pri Brežicah, katerega tudi iščejo avstrijske oblasti zaradi ponarejanja javnih listin.

Iz Hrastnika. Za načelnika krajnega šolskega sveta je bil izvoljen namesto odstopivšega Nemca Burgerja trboveljski župan g. Ferdo Roš.

Nove slovenske knjige. V zvezni tiskarni v Celju sta izišle dve slovenski knjigi: „Naš Dom“, zbirka povesti, pesmi in narodnega blaga, zanimivosti itd. V. zvezek. Cena je 50 vinarjev, po pošti 60 vinarjev. Nadalje je izšla brošurica: „Pregledni izpisek iz navodila h kartografičnim osnovam“. Sestavil prof. Josip Kožuh. Cena 20 vinarjev, po pošti 23 vinarjev.

Janežič-Bartel: Nemško-slovenski slovar. Četrta izdaja. (Deutsch-slovenisches Handwörterbuch von A. Janežič. Vierte Auflage, bearbeitet von A. Bartel.) Tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu je ravnokar dovršila in izdala četrto izdajo nemško-slovenskega slovarja, po kateri se je zadnja leta že zelo popraševalo. G. prof. A. Bartel v Ljubljani je to izdajo predelal, pomnožil in popravil na podlagi Pletersnikovega slovarja in Levčevega pravopisa. V ostalem se nova izdaja naslanja na prejšnjo. Pomagali so g. pisatelju gg. prof. M. Pletersnik, L. Pintar in g. A. Mikuš. Dasi je obseg knjige za 4 pole, to je 64 strani večji kakor oni tretje izdaje (sedaj obsega 58 pol, t. j. 912 strani), je ostala cena neizpremenjena, namreč: 6 kron za broširan in 7 kron 20 vin. za vezan iztis. (Poštaina za posamezne pošiljatve 30 vin. več.)

Pozor, naborni zavezanci! Mladeniči, rojeni leta 1883., 1884. in 1885., ki pridejo prihodnjo pomlad na nabor, se morajo v mesecu novembru zglasiti pri občinskem uradu občine, kjer stanujejo. Dotični, ki žele postati enoletni prostovoljci, morajo svoje prošnje vložiti do konca februarja 1906 pri okrajnem glavarstvu.

Nadomestni rezervisti ne bodo letos poklicani na osemtedensko vojaško izobrazbo, ampak še le spomladi 1906.

Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Za oskrbnika videmske dekanije je imenovan č. g. Jožef Cerjak, župnik v Rajhenburgu, za oskrbnika videmske župnije č. g. Maks Ašič, kaplan na Vidmu.

Vlč. kn. šk. župnijskim uradom se priporoča v nakup „Stegenšek, Dekanija gornjegrajska.“ Razprodalo se je še le 220 izvodov in od teh skoro tretjina (66) v opisani dekaniji sami.

Društvena poročila.

Športno društvo „Maribor“ telovadi zopet vsako sredo in soboto, začeni z 18. okt. v gimn. telovadnici od pol 8. do pol 9. ure zvečer. Telovadci se lahko zjedinijo tudi za kako drugo uro. Če se oglasi dovolj udeležencev, se bo telovadilo v več vrstah ali celo oddelkih, zlasti se bo ločilo stare in mlade, izurjene in neizurjene telovadce.

Zgodovinsko društvo za Slovenje Štajersko priredi v nedeljo, dne 22. t. mes. ob 4. uri popoldne v Narodnem domu v Celju svoj občni zbor in javno predavanje. Vzpored: 1. Nagovor predsednika. 2. Predavanje: Celjski grofje in njih razmerje do jugoslovanskih dežel. Predava prof. dr. Karol Vrstovšek. 3. Poročilo o cilju in delovanju „Zgodovinskega društva“. 4. Poljubni nasveti in predlogi. Vstop je prost. K obilni udeležbi vabi odbor.

Za mariborsko dijaško kuhinjo so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Veseli izletniki na Ptujsko goro 3 K 40 v, nabrano pri blagosloavljanju kapele na Kamenščaku 8 K 10 v, okrajni odbor v Šmarju pri Jelšah 60 K, župnik Kunej 10 K, R. Š. 100 K, profesor Vreže 10 K, svatje na gostiji Ivana Kovačič in Terezije Kosi v Cezanjevcih 10 K, korvikar Markošek 3 K, Š. iz Ljutomera kot kruh sv. Antona 2 K, Pukl 10 K, vojni kaplan Marzidovšek 10 K, profesor dr. Medved 10 K, kanonik Voh 20 K, vesela družba v Zavodni 10 K, duhovni udeleženci na pogrebu Žičkarjevem namesto venca 53 K, Pišek proti Lešniku po dr. Rosini 20 K, c. kr. notar dr. Firbas 20 K, Reiber 20 K, Gostinčar 10 K, Kat. tisk. društvo namesto venca na grob poslanca Žičkarja 30 K, Klub namesto venca na grob Žičkarja 20 K in g. Konrad Skaza namesto venca na grob svojega ljubega botra poslanca Žičkarja 10 K. Vsem prisrčna zahvala. Prosimo še nadaljnih podpor, kajti blagajna je prazna in vendar se mora dati dan za dnevom 60. dijakom hrana.

Društvo „Zvezda“ na Dunaju. Na lep, uprav pretresljiv način slavili so dunajski Slovenci v društvu „Zvezda“ v dvorani „zum Senator“ spomin prerano umrlega državnega poslanca dekana Josipa Žičkarja. Predsednik g. Pukl omenil je v gorečih besedah bridke izgube, ki je Slovcem prizadela nepričakovana smrt vrlega rodoljuba Josipa Žičkarja. Udarec je posebno težak za štajerske Slovence. Ko je govornik opisal življenje in delovanje blagega pokojnika, njegov neupogljiv značaj, neopisljivo marljivost ter človekoljubno njegovo radodarnost, končal je svoj govor s klicem: Slava Žičkarju! Vsi navzoči so vstali s klicem: Slava, slava, slava Žičkarju! V „Zvezdi“ je bilo ta večer lepo število Slovcov in Slovcov. Navzočih je bilo tudi več slovenskih gostov: G. Jovo Milanković, prvi tajnik srbskega poslaništva na Dunaju, dr. Teofil Mirković, fizikus iz Srbije, Comte Domo Piccoli iz Pariza i drugi. Užitek koncerta, pri katerem so sodelovali: gospica Mila Luzarjeva, gosa Marica Schocherjeva, dr. Jos. Milavec, g. Zamiš (Čeh), ravnatelj Ivan Tomažević, društveni pevski zbor, — bil je izvenreden. Comte Piccoli se je najprvo v hrvaškem, potem pa v francoskem jeziku zahvalil za redko gostoljubnost, ki jo je vžival v „Zvezdi“, zatrjujoč, da če povsod v Parizu, Rimu in drugod pripovedovati o vrlini Slovcov, katero je spoznaval v „Zvezdi“. Predavanje gospoda dr. Gostla o čeških kopališčih bilo je zelo zanimivo.

Gospodarske stvari.

Iz Ptuja. Za ptujski okraj osnovalo se je „Kmetijsko društvo, zadruga z omejeno zavezo“, ter je začelo poslovati v spomladi t. l. Društvo, ki šteje sedaj 47 zadržnikov, je za svoje ude v tem letu naročilo: 185 kg semena navadne detelje, 60 kg semena lucerne detelje, 2000 kg ovsa za sejanje, 500 kg semenskega krompirja, 300 kg modre galice, 100 kg žvepla in 200 kg žlindre. Razun tega je kupilo društvo travniško brano, ki je vsem zadržnikom brezplačno na razpolago. Kupilo je tudi centrifugo za čiščenje zrnja, ki je stala blizu 600 K in s katero se vso zrnje mnogo bolj očisti, kakor z navadnim čistilnim strojem ali trijerjem. Sedaj za jesen bo društvo naročilo za svoje ude žlindro in kajnit, ki je oboje priznано izvrstno gnojilo za travnike, žlindra pa tudi izvrstna za njive in vinograde. Ker pa pride voznina mnogo ceneje, če se naroči skupaj po celi vagon, se pozivljejo udi, da naznanijo v kratkem odboru, koliko teh gnojil kdo potrebuje. Vabijo pa se tudi drugi kmetovalci, naj pristopijo k društvu, da bo to moglo tem uspešneje delovati za povzdigo kmetijstva v domačem okraju. Vsak kmetovalec, ki hoče pristopiti kot ud, mora vplačati vsaj po en delež v znesku 12 K in 4 K vstopnine. Stroški tedaj niso ravno visoki, vendar pa so ugodnosti, katere ponuja društvo svojim udom, jako velike. Društvo ima za sedaj svojo pisarno v prostorih posojilnice, kjer se sprejemajo novi udi ter vsakovrstna naročila.

Listnica uredništva. Šibenik: Povest „Kovačeva lekarija“ smo že mi priobčili v „Našem Domu“. Pozdrav! — Makole: Hvala, imamo že notico! — Sp. Poljskava: Oprostite, že prej od drugod dobili.

Društvena naznanila.

CXL. odborova seja „Slovenske Matice“ bo v Ljubljani, v ponedeljek, dne 23. vinotoka t. l., ob petih popoldne v društveni pisarni.

Ljutomer. Tukajšna Citalnica bo priredila dne 22. t. m. ob 7. uri zvečer v veliki dvorani gosp. Kukevca igro „Deseti brat“. Ker smo uverjeni, da bodo igralci rešili svoje vloge z docela povoljnim uspehom, in ker je igra „Deseti brat“ ena najlepših naših iger, zato opozarjamo Ljutomerčane, kakor tudi ljudstvo iz okolice na priliko, ko lahko vidijo žalostno življenje desetega brata, a tudi lahko slišijo, kako je revček Krjavelj presekal samega hudirja na dva kosa, kako se je hotel ženiti z beračico Urško itd. Zeleti bi bilo,

da tudi križevski farani pridejo, tudi Ormožani so nam še dolžni en obisk.

Bralno društvo za gornješaleško dolino v Velenju ima v nedeljo, dne 22. t. mes. ob 3. uri popol. v gostilni „pri Kokošineku“ svoj letni občni zbor po vzporedi: 1. Poročilo starega odbora. 2. Volitev novega odbora. 3. Predlogi in nasveti. Vsi, ki se kaj zanimajo za narodno probujo, se pri tej priliki povabijo, da s svojim številnim pristopom omogočijo društvu uspešno delovanje in novo življenje.

Čebelarica podružnica pri Sv. Benediktu v Slov. goricah priredi v nedeljo, dne 22. oktobra v prostorih šole čebelariki podučni shod, na katerem bota govorila čeb. pot. učitelj Jurančič in predsednik podružnice, Kralj Tomaž. Čebelarji, domači, negovski, anovski in trojiški, pridite vsi!

Tržne cene

v Mariboru od 7. okt. do 14. okt. 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		16	40	17	20
rž		14	50	16	30
ječmen		13	40	14	20
oves		14	30	15	10
koruza		16	40	17	20
proso		15	60	16	40
ajda		13	60	14	40
seno		3	90	4	50
slama		3	30	3	60
fižola	1 kg	—	24	—	28
grah		—	48	—	52
leča		—	48	—	76
krompir		—	—	—	7
sir		—	36	—	38
surovo maslo		1	60	1	64
maslo		2	10	2	40
špeh		1	44	1	50
zelje, kisló		—	22	—	24
repa, kislá		—	20	—	22
mleko	1 lit.	—	20	—	22
smetana, sladka		—	40	—	56
„ kislá		—	60	—	72
zelje	100 glav	4	—	6	80
jajce	1 kom.	—	—	—	8

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od 1. do 30. septembra 1905 poslali pripevke p. n. gg. in društva: Občina Kokarjev pri Mozirju 10 K. Posojilnica v Slatini 100 K. Društva: Kmet. bralno društvo v Lembahu čisti dobiček veselice 10 K; Kat. slov. izobr. društvo pri Sv. Bolfanku v Slov. gor. prebitek veselice 50 K. Podružnice: v Ormožu 13 K 70 v; ženska v Št. Juriju ob južni žel. 100 K; moška v Celju 200 K; akademična v Gradcu 100 K; moška v Št. Juriju ob južni žel. 50 K; izven-

akademična v Gradcu 250 K. Tvrška Ivan Jebračin prispevek od prodane družbine kave 1000 K. Razni: Miroslava Gnus, hčerka nadučitelja v Dolu na Štajerskem, nabrala ob izletu litijske podr. slov. plan. društ. na Kum 10 K 11 v; Vladimir Pušenjak, odgojitelj, imenom velenjskih Slovencev čisti dobiček narodne slavnosti 200 K; Dr. Josip Vrečko, odvetnik v Celju, dar g. Ludovika Mašek vit. pl. Bosnadol, veleadustrialec v Zagrebu, 12 K in po neki stranki vsled poravnave 15 K; Martin Lah, župnik pri Mariji Snežni, v veseli družbi nabranih 10 K; Bilijana Bisail, učiteljica v Ornovem, ob odhodnici iz Laškega trga nabranih 18 K 20 v; iz nabiralnika gostilne Hausenbichlerja v Zalcu 7 K; na svatbi g. učitelja Šprager Mil. St. Iij v Slov. gor. z gđc. Marico Majcenovič se je nabralo 16 K. Za narodni kolek 44 K 82 v. Za družbin kolelar 8 K 10 v; Za društvene znake 49 K. Za mlad. spise 2 K.

Dr. Bergmann
v Mariboru 676 3-2
se je vrnil.

Loterijske številke.

Line 24. okt: 51, 37, 88, 75, 11.
Trst 24. okt: 83, 60, 67, 25, 24.

Ponos vsake gospodinjice je dobra kava.

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se pripravlja kavna pijača.

Reklamovala je izvirne nareje s imenom „KATHREINER“.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Najmanjša objava 45 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Večkratna objava po dogovoru.

Ti inserati se sprejemajo protisamo predplačilu. Pri vprašanjih na upravništvo se mora pridejati znak za odgovor.

Proda se.

Hiša z vrtom in poljem, četrt ure iz mesta, se po ceni proda. Naslov v upravništvu. 619 6-5

Hiša, enonadstropna, dobro zidana, najemniška, dve kleti in trgovino v hišo, blizu koroškega kolodvora, se po ceni proda. Vpraša se Bankalarigasse št. 4, Maribor. 609 10-6

Sode prodaja Felix Schmidl v Mariboru, Koroška cesta. 662 3-3

Lepo posestvo se po ceni proda, 25 minut od Maribora, novo zidana hiša, z opeko krita, obstoje iz dveh sob, lepa kuhinja, klet za vino, hlev za govejo živino, hlev za svinje, lepe brajde in vodnjak, lep sadonosnik in njive, vrt za zelenjavo. Posestvo meri dva orala. Natančneje pri gospodarju. Jožef Schönegger, posestnik v Krčevinah pri Mariboru.

Enonadstropna hiša, 10 let dače prosta, blizu šole in cerkve z mesarijo, da za klati 600, sto gl. plačajo stranke na leto, je za 7200 gl. na prodaj. Lahki plačilni pogoji. Naslov Nekrep Jožef, tesarski mojster Maribor, Koroško predmestje. 691 6-1

Lepo gospodarstvo se takoj zelo po ceni proda. Izvrstno mesto za kolarja ali pa mizarja. Naslov pri upravništvu. 863

Ena villapodobna hiša, 10 let dače proste, pri lepi razgledni cesti s 5. sobami, 4 kuhinje, klet, kuhinja za perilo, 3 svinski hlevi, dva lepa vrta; stranke plačajo na leto 300 gl, je za 3800 na prodaj. Naslov: Jožef Nekrep, tesarski mojster v koroškem predmestju. Maribor.

V najem se da.

Hišo z malim posestvom, blizu ceste ali kolodvora želi na več let v najem. Poudbe na upravništva pod „Najem“. 653

Proste službe.

Organist z dobrimi spričevali, išče službe na večji župniji; prevzame tudi službo občinskega tajnika. Več pove upravništvo lista. 671 3-3

Učenca sprejme takoj tapetar Vezjak v Mariboru, Schwarzgasse. 668 3-3

Učenca, ki bi imel veselje do mesarske obrti, sprejme takoj. Biti mora čednega vedenja in malo korajžen. — Josip Štelcer, mesar v Celju. 666 3-3

Ključavničarski učenci se sprejmejo s celo oskrbo in tudi plačo. Alojzij Riegler, Maribor, Flössergasse št. 6. 682 3-2

Oženjen viničar, s 5 delavskimi močmi, ki razume stare kakor tudi ameriške trte obdelovati, se takoj sprejme. Vinograd meri 4 in pbl orala, plače dobi 100 kron na leto in 1 oral njive, drži si lahko 2 kravi, ima steljo doma in drva prosta. Vpraša se pri Jožefu Kermek v Leiterspergu pri Mariboru. 684 2-2

Dražba cerkvenega mošta. Podpisano cerkveno predstojništvo naznanja, da se bo dne 24. oktobra, ob 11. uri dopoldne v farovžu Sv. Barbare pri Borlu cerkveni mošt po dražbi prodajal. Ako pa bi tisti dan zelo deževalo, pa bo dražba slednji, lepi dan. — Cerkevno predstojništvo Sv. Barbare pri Borlu, dne 16. oktobra 1905. 699 1-1

Učenca, slovenščine in nemščine zmožnega, sprejme v mešano trgovino Karol Fürst v Apačah pri Radgoni. 698 2-1

Služba organista in cerkvenika mestne župnije v Ptujju je do 15. novem. t. l. razpisana. Zahteva se, da zna orgljati, petje, cerkveno glasbo voditi, na gosli in druge instrumente svirati. Prosto stanovanje in letna plača okoli 1200 K. — Cerkevno predstojništvo Sv. Jurija v Ptujju. 697 2-1

Dva učenca, ki sta večša slovenskega in nemškega jezika, sprejme takoj Alojzij Gnušek, trgovina z manufakturnim blagom v Mariboru. 685

Vurnik: 696 2-1.

Missa pro defunctis,

ki jo je kritika glasbenih veččakov v „Cerkv. Glasbeniku“, „Dom in Svetu“, v „Voditelju“ in „Slovencu“ pohvalno omenjala, dobiva se komad (sedaj po znižani ceni) á 80 v, 5 kom. 3 K, 10 kom. 5 K pri skladatelju v Št. Vidu pri Zatičini, Dolenjsko.

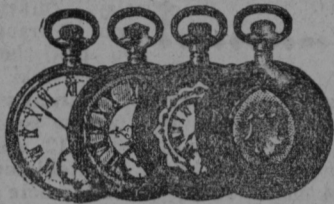
Vydrova tovarna hranil, Praga VIII.

— izdeluje in priporoča —

Vydrovo žitno kavo. 672 3—2
 Juhni prídátek známka „Vydra“.
 Juhe konserve (grahove, lečne, gobove in riževe).
 Oblati (specijalitetá: „Dessert délicat“ in masleni oblati).
 Šumeči limonadni bomboni „Ambo“.
 Dišava za pečivo „Buhtin“.

Napravite poskus!

Kolekcija vseh teh izdelkov 3 K 20 v in poština.

Jamči se več let,
sicer se vrne denar!Jamči se več let,
sicer se vrne denar!

Srebrna remonter-ura od **3 gld.** naprej
 Nikelnasta Rosskopf od **1.80** „ „
 Zlate ure 484 10-6 od **10** „ „

Anton Kiffmann, Maribor

Gosposke ulice — Tegetthoffova cesta.

Vsem posestnikom vinogradov!

Naznanjam s tem, da bom imel meseca novembra in prihodnje spomlad več tisoč suho cepljenih trt na prodaj in sicer cepljene na Rip. Portalis: 2000 žlahtnina bela in rudeča, 10000 Laški rilček, 1500 Nemški rilček, 2000 Silvanec, 500 Kapčina modra, 2000 beli Burgundec, 2000 Rulandec, 2000 Traminec, 1000 Šipon rumeni. — Cepljene na R. Monticolo: 1000 Laški rilček.

Prodajam le edino I. vrste dobro zaraščene in lepo vkoreninjene trte po 140 K 1000 komadov. Divjake od R. Portalis prodajam po 20 K 1000 kom. Pri naročilu blagovolite poslati 20% are od naročene svote.

Trte se pošiljajo le v od trtne uši okužene kraje.

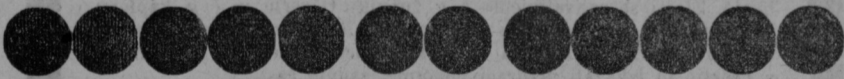
Naročila za v jeseni odvzete trte sprejemam do 5. novembra t. l. — Naročila za spomlad pa, dokler bo kaj zaloge. — Zabojev in voznine na kolo-dvor ne računam. 632 10—5

Anton Slodnjak,
 trtnar pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.,
 pošta Juršinci pri Ptuj.

Naznanilo.

Imam **20.000** na suho cepljenih ameriškanskih trt na prodaj in sicer 14.000 šipona, 4000 laški rilček, 1500 žlahtnina, 500 muškát. Vse trte so enoletne, dobro zaraščene in dobro vkoreninjene, cepljene na R. portalis. Prodajam samo I. vrste, cena je 1000 kom. 150 K. Kupci naj se blagovolijo oglasiti vsaj do 15. decembra.

Franc Muršič, 659 3—2
 vinogradnik in trtnar v Senčaku,
 Sv. Lovrenc v Sloven. gor., pošta Juršinci pri Ptuj.

Južnoštajerska hranilnica

v Celju

721 —10

Narodni dom

Narodni dom

za katero jamčijo okraji:
 Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj,
 Šmarje pri Jelšah in Vrnsko
 za popolno varnost vlog
 in za njihovo po pravilih
 določeno obrestovanje do
 in petek dopoldne, za druga opravila pa je radnica odprta vsaki dan ob navadnih urah. — Hranilne vloge obrestuje po 4% in pripisuje obresti polletno h kapitalu ter plačuje rentni davek hranilnica sama in ga ne odtegne vlagateljem tako, da dobe isti popolnoma nad 4% obresti. — Izposojuje pa od dne 1. prosenca 1905 na zemljiško varnost po 4³/₄ odstotkov, občinam in korporacijam navedenih 5 okrajev pa po 4¹/₂ odstotkov obresti.

neomejene visokosti,
 ima čez sedaj **štiri**
milijone kron
 hranilnih vlog.

Hranilnica posluje
 s strankami vsak torek
 s strankami vsak torek
 s strankami vsak torek

Trgovina z železnino, MERKUR

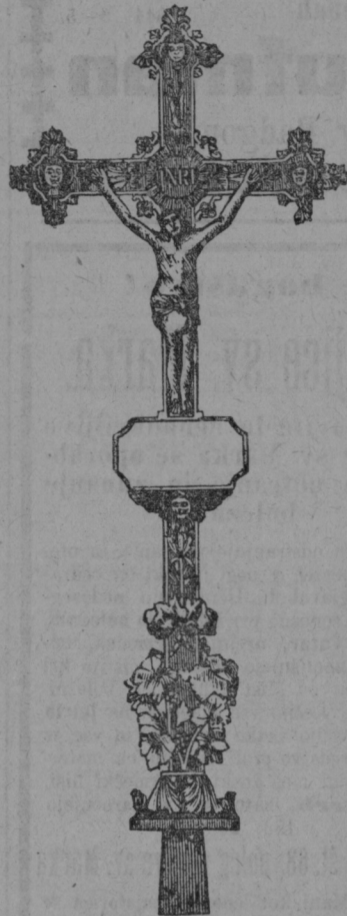
P. Majdič, Celje. 643 4

Bogata zaloga

peči

v vseh vrstah,

štedilnikov, litih
 in bakrenih kotlov,
 kotlov za žganje
 kuhati, razne ku-
 hinjske posode ●
 kakor tudi raznovrst-
 nih poljedelskih
 strojev, ● posebno
 čistilnic, slamo-
 reznic in vinskih
 preš.

Lepa izbéra
 nagrobnih križev
 in svetilk

V zalogi so nepremočljive plahte za
 vozove in komate. ● Proti ognju in
 vlomu varnostne blagajne. ● ● ●

Preprodaja Tomaževe žindre in kajnita,
 ki je najboljšé in najcenejše umetno gnojilo.

Išče se oskrbnik

ki je večé tudi hmeljarstva, s ta-
 kojšaim nastopem, plača po dogo-
 voru. Ponudbe naj se pošiljajo na
 upravníštvo „Slov. Gospodarja“ do
 15. oktobra. 640 2—2

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko
 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo na-
 ravno Franc žganje 2 l K 9'60, žganje
 iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l
 K 5'60. 85 48—29

BENEDIKT HERTL,

posest. graščine Golič pri Konjicah. Šta-
 jersko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu
 v Mariboru, Gosposka ulica.